

Katarínsky hlas

ROČNÍK III.

ČÍSLO 4

December 2007

Skutočné Vianoce

Bratia a sestry, po týždňoch príprav sa nám otvára očakávaný vianočný čas. Mnohí ľudia túžia, zvlášť počas týchto sviatkov, po pokoji a mieri. Píšeme si to i vo vianočných prianiach a pozdravoch, ktoré si tak vo veľkom množstve vymieňame. A myslíme to zaiste úprimne. Ale o ktorých Vianociach počas dvoch tisícročí a začiatku nového milénia, kedy sa slávi Kristovo narodenie, bol všade na zemi pokoj a mier? Ani moc najmocnejších vládcov, ani priania bezmocných a ani technický pokrok ľudskej civilizácie ho nedokázali vo svete dať. Máme sa teda podať pesimizmu alebo sa v niekoľkých sviatočných dňoch podať ilúzii snov a na chvíľku zabudnúť na všetko to hrozné čo sa koná vo svete? Myslím, že nič z toho by nám nepomohlo. Pozrime sa radšej do vlastného vnútra. To nemusí byť únik zo sveta, ale skôr cesta k stredu nášho života. Čo tam nájdeme? Iba starosti, samý smútok či výčitky? Alebo iba spomienky na to, čo bolo a už nie je? Toto všetko tam taktiež môže byť. Ale možno tam nájdeme i radosť z toho, že vôbec žijeme. Že sme schopní prekonávať zlé veci, ktoré nás v živote stretli. Bez túžby po pomste a bez hnevu. A hlavne by sme tam mali nájsť stopy lásky druhých ľudí, ktorý nás natrvalo obohatili. Mnohí nájdú i stopu lásky nepomenovateľnú, v ktorej kresťan rozpoznáva lásku Božiu. Skutočné tajomstvo, o ktorom je ťažko rozprávať, ale z ktorého môžeme žiť. A tak sa nám môže stať bližším jednoduchý a pritom v mnohom nepochopiteľný príbeh Ježišovho narodenia. Nie iba v podobe figúrok Betlehema a v speve vianočných kolied. Ale v našom vlastnom živote.

Keď sa nám spojí pravdivé poznanie o množstve zla vo svete, ku ktorému bohužiaľ sami čosi pridávame, s tajomstvom hĺbky nášho srdca, môže sa stať čosi podivuhodného, čo sa podobá rozprávaniu o pastieroch v evanjeliu, ktorí prví dostali skrze anjela radostnú zvesť. Obklúčilo ich Božie svetlo a počuli slova anjela: „Nebojte sa!“ Aj my „Nebojme sa!“ žiť Božiu lásku v sebe a šíriť ju do svojho okolia. Prajme si to navzájom a až potom môžeme spievať z hĺbky vnútra nášho bytia vianočné koledy a piesne. Tak spoznáme, že môžeme byť vo svojom srdci slobodní od zla, pomsty, hnevu a strachu... **A budeme sláviť skutočné Vianoce.**

**Vianoce čisté a biele ako sneh,
V živote len šťastie,
zdravie a smiech.**

**Vianoce plné lásky a pokoja,
nech každú radosť znásobia.
V kruhu najbližších
tešte sa spolu.**

**Až budete sadat'
k štedrovečernému stolu,
pozvite Ježiša, Máriu i Jozefa
do svojho domu.**

**Nech svätá rodina prebýva
po celý rok s vami spolu.**

**Nech svetlo betlehemskej
hviezdy Vám osvetlí srdce
i myseľ na ceste vašim životom, pod plášťom
ochrany bohorodičky Panny Márie prežite i
nastávajúci rok 2008.**

To Vám zo srdca želá

**Správca farnosti
Farská rada
a redakčná rada.**

Duchovný život vo farnosti v roku 2007

Keď hodnotíme rok 2007 po duchovnej stránke, bol pre nás veriacich rokom bohatým.

Od februára boli prvé nedele v mesiaci až do septembra tzv. synodálne nedele, na ktorých bol prečítaný list otca biskupa Františka k danému tematickému okruhu. Zatiaľ bolo päť tematických okruhov, po ktorých boli dve dekanátske rozpravy. K danej téme týždeň prebiehala na sv. omši miesto kázne katechéza a po nej bolo zasadnutie Synodálnej bunky farnosti, z ktorej správa bola odoslaná na Sekretariát diecéznej synody do Spišskej Kapituly.

Od 8. februára 2007 každý štvrtok bola vyložená pol hodiny pred sv. omšou Sviatosť oltárna, pri ktorej sa modlil ruženec, či už deti alebo dospelí. Keď sa začal opravovať kostol sa s týmto prestalo. Každú stredu až doteraz sa vedú farské katechézy, kde majú možnosť sa zúčastňovať najmä mladí, ktorí sa pripravujú na prijatie sviatosti birmovania. Len skutočnosť je iná. Zúčastňuje sa ich veľmi málo, aj to iba školopovinní, stredoškólači veľmi málo. Každý piatok sa konajú detské sv. omše, na ktorých detským spôsobom preberajú písmo Nového zákona. Mesiac marec sme zasvätili sv. Jozefovi. Denne sme sa k nemu modlili litánie a ruženec.

1. apríla 2007 na Kvetnú nedeľu bola posvätená nová krížová cesta, ktorú nám sponzorovala p. H. Harychová a okolo kostola ju osadili veriaci spolu s farskou radou. Bolo pekné počasie, tak isto i na Veľký piatok, kedy sme spoločne pri tejto krížovej ceste kráčali spolu s Ježišom na Golgotu a rozjímali nad svojim krížom. Kríž je znakom spásy.

Pred nedeľou Božieho milosrdenstva (15. apríla 2007) sme sa deväť dní modlili Deviatnik k Božiemu milosrdenstvu. Modlitbou sme zachránili jednu dušu našej farnosti.

Od 18. mája 2007 sme sa začali modliť deviatnik k Duchu Svätému, kde sme prosili o dary Ducha Svätého. V sobotu 26. mája 2007 bola Svätodušná vigília, končiaca Agapern.

Mesiac máj bol zasvätený k úcte Panny Márii. V tomto mesiaci zomrela aj jej ctiteľka p. Anátka Tucsoková, ktorá sa k nej veľmi rada utiekala a hľadala u nej pomoc a záchranu v jej ťažkej a zdĺhavej chorobe.

7. júna 2007 sme zasvätili najsvätejšie Kristovo telo a krv (Božie telo). So živým Pánom Ježišom skrytého v Sviatosti oltárnej sme sa prešli novou ulicou a Dlhou Lúkou a zakončili sme v kaplnke. Kristus pozýva všetkých na sviatočnú hostinu, pri ktorej dáva svoje telo a krv za život sveta. Deväť dní pred Božským srdcom (15. júna 2007) sme sa modlili deviatnik k Božskému srdcu Ježišovmu.

30. júna a 1. júla 2007 sa konali Kvačianske slávnosti, ktoré sa oba dni začali o 10 hod. sv. omšou. Bolo to posledné väčšie stretnutie veriacich pred rekonštrukciou interiéru nášho kostola.

Od 22. júla 2007 sa začali slúžiť sv. omše v kaplnke na Dlhej Lúke až do odpustu sv. Kataríny, odkedy nám priestory na slúženie sv. omši prepožičal Obecný úrad v kultúrnom dome, za čo im úprimné, Pán Boh zaplať.

Pred odpustom sv. Kataríny sme v kaplnke od 22. novembra 2007 mali duchovnú obnovu k Duchu Svätému, ktorá trvala 3 dni. Viedol ju veriaci laik, 72 ročný pán z Moravy, ktorý evanjelizuje už 10 rokov. Pomáhala mu pritom aj jedna pani, ktorá s ním spolupracuje už dlhší čas. Samozrejme v spoločenstve je ich viac, ale týchto dvoch pozval p. farár, aby nás povzbudili a povedali nám aj pár skutočných svedectiev. V tejto duchovnej obnove sme prosili o odpustenie svojich blízkych, od oslobodenia sa zlého ducha, prosili sme za zdravie svojich príbuzných a poslednú sv. omšu v sobotu sme obetovali za zomrelé duše v očistci. Kto sa tejto duchovnej obnovy zúčastňoval, odniesol si domov skutočne duchovné povzbudenie a duchovný zážitok.

A že naša farnosť duchovne rastie je zásluhou nášho p. farára, za čo mu vyslovujem v mene všetkých veriacich Pán Boh zaplať.

V. S.

Hospodársky výkaz

za obdobie od 1. januára 2007 do 19. decembra 2007

Prenos z roku 2006:

- pokladňa: 15 096 SK
- bankový účet: 28 536,20 SK

Kostol Kvačany za obdobie od 1. 1. 2007 do 19. 12. 2007

- zvonček: 98 668 SK
- zbierka na elektrinu: 23 071 SK
- odoslané zbierky: 16 721 SK

Kaplnka Dlhá Lúka za obdobie od 1. 1. 2007 do 19. 12. 2007

- zvonček: 23 911 SK
- zbierka na elektrinu: 7 020 SK
- odoslané zbierky: 3 425 SK

V období od 22. 7. 2007

- do 18. 11. 2007 (v čase slúženia sv. omši v kaplnke)
- zvonček: 51 870 SK
- zbierka na elektrinu: 8 091 SK
- odoslané zbierky: 5 220 SK

Celkový príjem vo farnosti:

- 254 485,60 SK
- zvonček: 174 449 SK
- zbierka na elektrinu: 38 182 SK
- odoslané zbierky: 25 366 SK
- urbariat: 8 228 SK
- úroky z vkladov: 191,60 SK
- ostatné príjmy: 8 069 SK

Celkové výdavky vo farnosti:

- 247 168,30 SK
- bohoslužobné potreby: 16 249,80 SK
- režijné náklady: 182 303 SK
- odoslané zbierky: 25 366 SK
- dary a charitatívne výdavky: 11 884,50 SK
- ostatné výdavky: 11 365 SK

Zostatok ku dňu 19. 12. 2007:

- pokladňa: 1 200 SK
- bankový účet: 49 749,50 SK

Listujeme v kronike

- Prístrešok nad dverami v kaplnke na Dlhej Lúke sme urobili 1. 2. 2003. Jaroslav Bálek a Jaroslav Tkáč na podnet vdp. Františka Čureja.
- Na kvetnú nedeľu 13. 4. 2003 bola aj posviacka kríža „Ružencového bratstva“ pri kaplnke v Dlhej Lúke, kríž svätíl vdp. František Čureja.
Na výrobe kríža sa podieľali: Vladimír Ďuron st., Milan Galica, Jozef Galica st., Rastislav Tkáč, Pavel Galica, Vladimír Ďuron ml.
- Na veľký piatok 18. 4. 2003, krížová cesta po dedine Dlhá Lúka. Začalo sa pri kríži pri kaplnke a mládež porobila kríže po dedine, len také malé z trpkového dreva po plotoch domov, hneď poniže kaplnky, u Polakovičov, Harychov, Mišiakov, Vyšnej, Maníkovej, Gálovej, Tkáčov, Ďuroňov a skončili sme v kaplnke.
- 7. 5. 2003 sa začali aj práce na kaplnke v Dlhej Lúke - odtrhanie odkvapových žlabov, Galica Milan a Galica Jozef st. Potom sa dali nové žlaby.
- 12. 5. 2003 - Farská rada dopadla zle, pán farár sa rozčúľil hodil papier o stôl a bolo po farskej rade.
- 13. 5. 2003 - kladenie zámocekej dlažby pred kaplnkou - Ďuroň Vladimír st., Galica Milan, Tkáč Jaroslav, Ďuroň Ján, Galica Pavel.
- 14. 5. 2003- vypratávanie sakrestie v kaplnke - Maníková Janka, Ďuroňová Agneša, Ďuroňová Marta (VI.)
- 15. 5. 2003- bielenie sakrestie - Galicová Anna, večer kladenie dlažby - Ďuroň Vladimír st., Ďuron Vladimír mI. a Galica Milan.
- 17. 5. 2003- Veľké upratovanie v kaplnke a 18. 5.2003 bola sv. omša v kaplnke.
- 17. 5. 2003 - veľká brigáda bola aj vo farskom kostole v Kvačanoch. Obíjanie vakovky zvonku kostola, brigáda 23 chlapov. Kostol sa musí opraviť do 3 mesiacov, lebo treba vrátiť lešenie, ktoré je prenajaté zadarmo od pána Hilnera.
- 26. 5. 2003 - zasadanie FR- ohľadom brigád, musí sa pracovať aj cez týždeň, (nielen cez soboty) nakoľko treba urýchlene poobíjať vakovku na kostole, lebo ak sa do 3 mesiacov nedokončia práce na oprave kostola, budeme platiť za lešenie 200 Sk na deň. Potom sa pracovalo aj cez týždeň. Na predošlých brigádach sa nevarilo, chlapi chodili na obed domov. Po zasadnutí FR - pán farár povedal, že pri väčších brigádach budú ženy variť. Aj sa varilo. Počasie nám prialo. Máj celkom dobré počasie, jún málo dažďa, teplo.

Hodnota svätej omše

Žijeme dobu, kedy človek sa chce rovnať Bohu a vôbec Ho pre svoj život nepotrebuje. Človek dáva prednosť materiálnemu blahobytu a hedonizmu vo svojom živote. Čo je oveľa smutnejšie, že aj pokrstení katolíci, takzvaní „moderní katolíci“ bohoslužbu (svätú omšu) vo svojom každodennom živote odmietajú s tvrdením, že svätá omša nie je preňho dôležitá v živote, vraj stačí ak verím v Boha. S takýmito „modernými katolíckmi“ zápasí i naša farnosť. Je na zamyslenie, keď necirkevná inštitúcia v obci nám vytýka, že z celkového počtu obyvateľov prihlásených k rímskokatolíckemu vierovyznaniu sa iba 50 % zúčastňuje na bohoslužbách vo farnosti.

Mám veľkú obavu o budúcnosť nášho krásneho kostola. Ak vymrie generácia, ktorá od rodičov získala pevné základy viery, či sa kostol Sv. Kataríny Alexandrijskej v Kvačanoch nestane iba múzeom pre turistov.

Účasť na svätej omši bude ti najväčšou útechou v hodine tvojej smrti. Na osobný súd si nesieš so sebou každú svätú omšu a tieto budú tvojimi orodovníkmi. Každou svätou omšou, vypočutou svojou mierou horlivosti, viac - menej môžeš zmenšiť svoje dočasné pozemské tresty.

Prítomnosťou na svätej omši najväčšmi preukazuješ svoju oddanosť svätému Človečenstvu Pána. Ježiša. Svätá omša nahrádza mnoho tvojich zameškaní a nedbanlivostí. Svätá omša zmaže tvoje odpustiteľné hriechy, z ktorých si sa nikdy nevypovedal. Zlý duch má menšiu moc nad tebou, horlivým počúvaním svätej omše poskytuješ čo najviac pomoci dušiam, trpiacich v očistcovom ohni. Jediná svätá omša , ktorej sa zúčastníš vo svojom živote, viac ti osoží, ako početné, obetované inými za teba po tvojej smrti. Zachrániš sa pred mnohými nebezpečenstvami a nešťastím, ktoré by si ináč neobišiel. Každá Svätá omša ti získava novú a novú slávu v nebi. Prítomnosťou na svätej omši skracuješ očistcové trápenia, ktoré ináč na teba čakajú. Vo svätej omši si účastný kňazského požehnania a ktoré Boh potvrdzuje aj v nebi. Počas svätej omše kľáčíš medzi armádou anjelov, ktorí s bázlivou úctou sú prítomní na Božskej obete. Zo svätej omše si nesieš domov Božie požehnanie, účinné aj na tvoje hmotné záležitosti.

Svätá omša je nekrvavá obeta (sprítomnenie) krvavej Obety Spasiteľovej na Kalvárii. Cielom svätej omše je: Obet chvály (dokonalá chvála a uctenie Boha), Obet vďakov (vďakvyzďanie za preukázané dobrodenia), Obet zmierenia (Zmier s Bohom a odpustenie hriechov), Obet prosebná (prosba za milosť pre dušu i telo).

Pozdravujem naše deti

Ludia vravia že Vianoce sú najkrajšie sviatky roka. Hovoria to i napriek tomu, že sú v najnehostinnejšej časti roka. V chlade, zime, v čase kedy príroda akoby odumrela. Čím to asi bude? Čo robí Vianoce takými príťažlivými sviatkami? Skúsme sa pozrieť spoločne do ich tajomstva.

Stalo sa to dvadsaťjeden storočí po tom, ako Abrahám, náš otec vo viere odišiel z chaldejského Uru a asi trinásť storočí po tom, ako Izrael pod vedením Mojžiša vyšiel z Egypta. V nehostinnom prostredí mestečka Betlehem, ktoré leží v Judsku, niekoľko kilometrov na juh od hlavného mesta Jeruzalema sa pohybovalo nezvyčajne veľa ľudí. Prišli na rozkaz cisára Augusta. On dal totiž príkaz spočítať všetok ľud v Rímskej Ríši. Medzi ľuďmi, ktorí pochádzali z Betlehema priamo z rodu kráľa Dávida bol aj mladý manželský pár. Manžel Jozef bol tesár v Nazarete odkiaľ meral tri dni dlhú cestu peši spolu so svojou manželkou Máriou. Jej sa pred deviatimi mesiacmi zjavil anjel a zvestoval, že bude matkou Božieho Syna. Teraz v požehnanom stave, verne cestovala so svojim manželom na toto miesto ich predkov, aby sa dali zapísať ako určoval cisár. Ubytovanie na noc dostali len v akejsi maštali za mestom. Boli chudobní, ale hoci ich v meste odmietli, predsa mali so sebou ten najväčší poklad. V skromnosti

vo svojich srdciach ukrývali tajomstvo, ktoré im kedysi oznámil anjel Gabriel. A práve v tú noc v Betleheme v nehostinnej maštali sa narodilo Dieťa. Jeho zjav bol od počiatku plný tajomných vecí. Najprv prišli pastieri hneď v noci, aby sa Dieťaťu poklonili. Boli to znova anjeli, ktorí im oznámili, že sa narodil Mesiáš - Bohom vyvolený záchranca - Spasiteľ sveta. Po nejakom čase sa mu prišli pokloniť z východu mudrci, ktorí mu priniesli kráľovské dary: zlato, kadidlo a myrhu.

Ich priviedla k Betlehemu nová hviezda na oblohe. Na ôsmy deň zanesli Jozef a Mária dieťa obrezať, aby sa začlenilo do vyvoleného Božieho ľudu. V Jeruzaleme v tom čase vládol Herodes, ktorý už povraždil niekoľko príbuzných i vlastných potomkov, aby mu nikto z nich ani v budúcnosti nevytrhol pozemské kráľovstvo. Ten po zistení, že do Betlehema sa chodia ľudia klaňať Dieťaťu ako kráľovi, dal vyzabíjať v Betleheme všetky deti do druhého roka ich života. Jozef s Máriou a Dieťaťom, varovaný vo sne anjelom, stihol na poslednú chvíľu za noci ujsť do Egypta. Mnoho detí sa aj dnes rodí v biednych podmienkach.

Prečo však oslavujeme narodenie práve tohto malého chlapca? Nemal žiadnych potomkov a predsa jeho meno znie i dnes z úst mnohých ľúbezne a milo s nádejou na lepší a plnší život. Je to Boží Syn. Mesiáš - KRISTUS Pomazaný. Tak nám to o sebe povedal aj sám. To je dôvod na oslavu. Boh prišiel medzi nás! Prišiel, aby premohol hriech a smrť. Prišiel, aby sme počuli z jeho úst: Mám Ťa rád!

Veľmi by som si prial, aby sviatky príchodu nášho Pána na svet medzi ľudí prežili všetky deti v pokoji a v skutočnej láske.

OMALOVÁNKA

